

Dravidian Languages

vis a vis

Indian Literature

A Cultural Exploration

A SIMPLE AND HUMBLE ATTEMPT TO STUDY THE CULTURAL EXPLORATION OF INDIAN LITERATURE AMONG DRAVIDIAN LANGUAGES

AN INITIATIVE OF:

"Dravidian Woman, South India" - The portrait depicts a descendant of the ancient Dravidians. The Greek writer Herodotus called them "Eastern Ethiopians" (or Kushites). Originally, the ancient Dravidians inhabited a wide geographic area including Africa's Nile Valley, Southwest Asia (Syria, Iran, Iraq, Afghanistan), and India's Indus Valley. The epithet "Kush" can be associated with them and it links these geographic regions. - James E. Brunson

Culture of India

Commemorating

Prof. Mury Barson EMENEAU

SV University
Dravidian University
Dr. UVS Iyer Library
No. Subba Reddy 100
Educational Trust

Keezhadi @ Sivaganga Dist. TN

International Conference
CONTRIBUTION OF DRAVIDIAN LANGUAGES TO THE
ENRICHMENT OF INDIAN LITERATURE AND CULTURE

PAPERS RECEIVED

Volume - I

[ISBN: 978-81-943850-3-5]

142 Papers
In Tamil, Telugu &
English

Volume - II

[ISBN: 978-81-943850-4-2]

82 Papers
In Kannada, Tulu &
Malayalam

Organised by
Department of Tamil
Sri Venkateswara University
Dravidian University
UVeS Iyer Library
Na Subbu Reddier 100 Educational Trust

On the eve of
DIAMOND JUBILEE OF
(1960 - 2020)
DEPARTMENT OF TAMIL, SVU
(19 - 22 Feb 2020)
Honouring Tamil Thatha
on his 165th Birthday (19 Feb 2020)

G.Sumathi-Thamilarin valkkai muraiel diravida mozhiyen pangu2020)

Dravidian Languages

vis a vis

Indian Literature

A Cultural Exploration

All rights are reserved. No part of the publication may be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, not be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchase.

First Edition: Feb 2020

Published by:

ந சுய ரெட்டியார் 100

Centenary Committee Publications

AD-13, S. Street, Anna Nagar West, Chennai - 600 040

ISBN: 978-81-943850-3-5

9 788194 385035

Wrapper design: **Centenary Committee**
Printed at: DJ Prints, Chennai - 600 095

தமிழின் வாழ்க்கை முறையில் திராவிட மொழியின் பங்கு

முனைவர் மு சமதி

தமிழ்த்துறைத்தலைவர்

இசுலாமியா மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
நிபுடவுன், வாணியம்பாடி 635 752

முன்னுரை

தமிழ் மொழிக்கு சொல்வளம் உண்டு. பேசுவதற்கு மென்மையானதும், இனிமையானது ஆகும். தமிழ் மக்கள் தாம் பேசிய மொழியுடன் இணைந்து வாழ்ந்தனர். தமிழர் வேறு, தமிழ் வேறு என்ற பிரிக்க முடியாத அளவு அம்மொழியானது தமிழர் வாழ்வில் இடங்கொண்டது தமிழரின் வாழ்வு தமிழர் பேசிய மொழி தமிழர் வாழ்ந்த நிலம் ஆகிய இம்முன்றும் தமிழரின் நாகரிகத்தில் அடிப்படைத் தத்துவமாக அமைந்துள்ளது இத்தத்துவத்தை விளக்குவது சங்க இலக்கியமாகும். தமிழ் நிலத்தின் உயிர்நாடி தமிழ் மக்கள் தமிழ் மக்களின் உயிர்நாடி தமிழ்மொழியாகும் தமிழைப் போற்றி வளர்ப்பதும் தமிழ்ப் புலவரைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து வருவதுமே தமிழ் மன்னின் முதற்கடமையாக இருந்து வந்தது. தமிழ் மன்னன் ஒருவன் தனக்கு கிடைத்ததை புலவர் ஒருவருக்கு அளித்துத் தனக்கும் அவருக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் இறவாத புகழைப் பெற்றுக் கொடுத்தான் அப்படிப்பட்ட தமிழ் மக்கள் திராவிட மொழியோடு எப்படி வாழ்க்கையை மெற்கொண்டனர் என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழ் மொழி

மொழிக்கு மட்டுமின்றி மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் வகுத்துக்கொண்ட பெருமை பழந்தமிழரைச் சாரும் வாழ்க்கைக்கு ஒழுங்குமுறைகளை வகுத்துக்கொடுத்த இலக்கணத்துக்குப் பொருள் இலக்கணம் என்று பெயர் அது மட்டுமல்லாமல் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இலக்கண விதிமுறைகள் வகுப்பதற்கு முன்னர் அவ்வாழ்க்கை நன்கு வளர்ச்சியும் வளமும் பெற்றிருக்க வேண்டும். வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் வாழும் சமூகத்துக்குத்தான் ஒழுக்க விதிகள் தேவைப்படும். ஒழுக்கமுறைகளை வகுத்து, அவற்றின்படியே மக்கள் வாழ வேண்டும் என்பது இயற்கைக்கு முரணானது எனவே தமிழில் பொருள் இலக்கணம் ஒன்று தோன்றுவதற்கு முன்பே மக்கள் அதில் வகுத்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தனர்.

வாழ்க்கை முறைகள்

உலகில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை அகம் என்றும், புறம் என்றும் வகைப்படுத்தி வாழ்ந்து வாழ்ந்தனர். பல வகையிலும் ஒத்த தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பி வாழும் வாழ்வு உள்ளத்தால் மட்டுமே உணரக்கூடியது அகம் ஆகும்.

புறம் என்பது போர் வீரம் ஆகியவற்றால் ஏற்படுவது. அதாவது பசி பிற ஆசைகள், மாணம், வீரம் என்ற உணர்வுகள் உள்ளத்திற்குப் புறத்தே உண்பாகுவன புறம் ஆகும். இவ்வாறு இரு கூறுகளாகித் தனித்தனியே பகுத்து அதில் ஊடுருவிக் காணும் ரூபம் உலகில் எந்த மொழிகளிலும் இல்லை பழந்தமிழகத்தில் மக்கள் இல்லறவாழ்க்கையை பெரிதும் விரும்பி வந்தனர். மேலும் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கற்பறத்தோடும் சேர்ந்தும் நடத்தும் இல்லறத்துக்குத் தனிச்சிறப்பு இருந்தது.

கற்பு

விரும்பியவரை மணக்கத் தடை ஏற்பட்டாலோ, இடையூறுகள் ஏற்பட்டாலோ தலைவனும் தலைவியும் சேர்ந்து ஊரைவிட்டே வெளியேறி விடுவார்கள் இவ்வாறு தாமே இணையும் இவ்வாழ்க்கைக்கு களவு என்று பெயர் (பாலைக்கலி பாடல் 8)

அகத்திணையல் திருமண வாழ்க்கையை கற்பு என்ற அழைப்பதுண்டு. இருவரின் பெற்றோரும் திருமணத்திற்கு உட்படுவர் (தொல்.பொருள் கற்பு)

திருமணத்தை ஒரு நல்ல நாளில் திங்களும் உரோணியும் கூடிய நல்ல நாளில் திருமணத்தை நடத்தி வைப்பது மேலும் விடியற்காலையில் புது மணல் பரப்பி, மாலைகள் தோரணங்கள் தொங்கவிடப்பட்டு அழகிய விளக்குகள் ஏற்றி வைக்கப்படும் முதலில் கடவுள் வழிப்பாடு தொடங்கி ஆரம்பிப்பார்கள் மணமகன் மணமகளுக்கு தாலி கட்டியதாக சான்றுகள் இல்லை ஆனால் திருமணம் ஆகிவிட்டது என்பதை தெரிவிக்க அக்காலப் பெண்கள் மங்கல அணி ஒன்றை ஊர்வலமாக கொண்டு வரும் வழக்கம் இருந்தது என்பதை சிலப்பதிகாரத்தில் காணமுடிகிறது மேலும் மணமகன் மணமகளுக்கு

தாலிகட்டும் பழக்கம் பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை இல்லை மணமகன் மணமகளுக்கு தாலி கட்டும் பழக்கத்தை தெரிவிக்கும் முதல் கல்வெட்டு கி.பி 958 ஆம் ஆண்டில் காணப்படுகிறது.

கல்வி

கல்வி பயிலும் உரிமை சங்க காலத்தில் தனப்பட்ட ஒரு சிலரின் உரிமையாக இருந்ததில்லை எக்குலத்தைச் சேர்ந்தோரும் செல்வர்களும் வறியோரும் மன்னரும் எளிய குடிமக்களும் ஆண்களும், பெண்களும் கல்வியை தேடிபெற்றனர். திண்ணைகளிலேயே பள்ளிகள் நடைபெற்றன. மாணவர்கள் ஓலைகளின் மேல் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதி படிக்கினர். கணிதம், சோதிடம் வானவியல் போன்ற பல இயல்களை மாணவர்கள் கற்றனர். கணவன் தன்னைப் பிரிந்து சென்றால் மணவிக்கு ஊடல் ஏற்படுவதாண்டு ஒருவர் இருவர் வழக்கில் தலையிட்டால் மட்டுமே அங்வுடல் தீரும். கணவன் மணவியிடையே அடிக்கடி ஊடல் ஏற்பட்டால்தான் வாழ்க்கையில் இன்பம் ஊற்றெடுக்கும் என்கின்றனர் இதனை நீடிக்க விடக்கூடாது என்று திருவள்ளுவர்

**“உட்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்”**

(குறள்-1302)

என்று கூறுகின்றார்.

திருமணத்திற்கு பிறகு கணவன் கல்விக்காகவோ அல்லது பொருள் சட்டுவதற்கோ பிரிவதும் உண்டு அவை முன்றாண்டுகளுக்கு மேல் நீடிக்க கூடாது என்பது மரபாகும்.

இல்லற வாழ்க்கை

பண்டைய தமிழ் மக்கள் அளவற்ற இன்பத்தோடு மணவாழ்க்கையில் ஈடுபட்டனர் என்பதற்கு அடையாளமாக பல எடுத்துக்காட்டுகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. திருமணமான புதியதில் ஒரு இளம்பெண் தன் கைவிரல்களால் புளித்த தயிரை பிசைந்து தாளித்து புளிக் குழம்பு வைக்கிறாள் கண்ணில் புகை ஏற்பட்டு தன் முகத்தால் கரிபூசி இருப்பதை பொருட்படுத்தாமல் தன்

8. கவிராஜமர்கம்:நூற்பா36

குடகு மக்களின் வாய்மொழிக்கதைக்காண தரவு ஆய்வாளர் பயிற்ற கன்வட மொழி பட்டயப்பயிற்சியின் பாடநூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.(மத்திய மொழி ஆய்வு நிறுவனம்.)

(☺)(☺)(☺)(☺)(☺)

